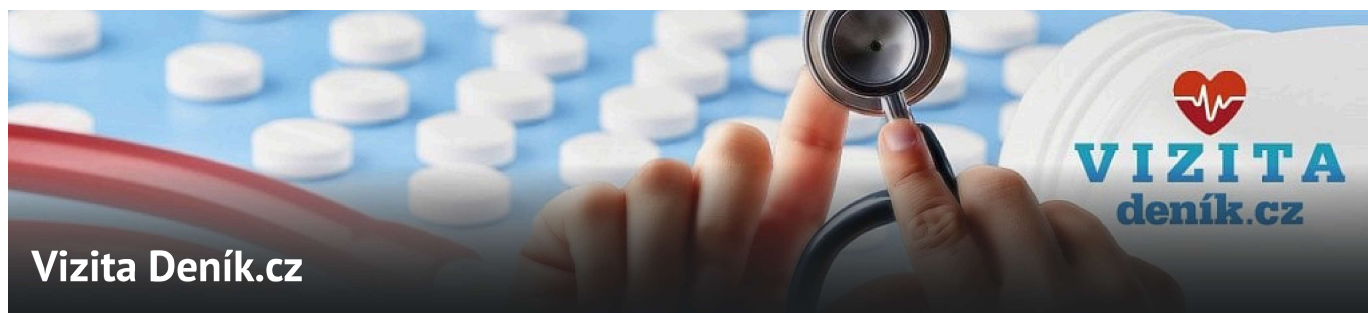




Chirurg Martin Stračár sloužil v polní nemocnici v Iráku. Nyní operuje v Třebíči

Pro předplatitele



MUDr. Martin Stračár | Video: Deník/Milan Krčmář



[Milan Krčmář](#) | dnes 05:00

/ROZHOVOR/ Po dvaceti letech služby v armádě se zkušený lékař Martin Stračár rozhodl pro změnu a zamířil do trebičské nemocnice. Jeho kariéra zahrnuje dlouholeté vedení chirurgického oddělení ve Vojenské nemocnici Brno, kde působil také později jako ředitel, ale i nasazení v polní nemocnici v Iráku. „Byla to výborná životní i odborná zkušenost, dostal jsem se například ke šrapnelovým poraněním, která se v běžné v nemocnici nevyskytují“ vzpomíná Martin Stračár, jehož specializací je chirurgie zažívacího traktu a miniinvazivní chirurgie.

Jak jste se vlastně stal vojenským lékařem? Studoval jste vojenskou lékařskou fakultu?

Předplatte si **deník**



Benefity

ZDE

Vůbec ne, s armádou jsem zpočátku neměl nic společného. Vystudoval jsem v Brně lékařství na Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně, tedy na dnešní Masarykově univerzitě. Potom jsem jako lékař prošel nejprve Fakultní nemocní Brno a Masarykovým onkologickým ústavem Brno, následně přišla nabídka pracovat ve Vojenské nemocnici Brno. Její ředitel mě tehdy oslovil, jestli bych tam nechtěl dělat primáře chirurgického oddělení. Podmínkou byl vstup do armády. A tak jsem se ze dne na den stal vojákem z povolání.



Operace v Třebíči: Jak dlouho si počkáte na nové klouby či odstranění zákalu

Třebíčsko

A jakou máte nyní hodnost?

Ted' jsem plukovníkem ve výslužbě. Začínal jsem jako major. Funkce primáře je totiž spojená s určitou hodností, postupně jsem během let získal hodnost plukovníka. Samotná struktura Vojenské nemocnice v Brně je podobná jako u okresní nemocnice, není určena pouze vojákům, slouží i pro civilní sektor.

Pak vás ale poslali do polní vojenské nemocnice v Iráku.

Ano, to bylo v roce 2005. Přišlo to docela náhle krátce po mém nástupu na primariát chirurgie ve Vojenské nemocnici. Byl jsem tam zhruba čtyři měsíce a najednou mi řekli, že potřebují lékaře v Iráku. Nebylo to úplně dobré načasování, už kvůli tomu, že jsem byl krátce ve funkci, a navíc jsme tehdy čekali rodinu. Nakonec to všechno dobře dopadlo. Odsloužil jsem tam asi pět měsíců a pak už jsem na podobnou misi nevyjel.



MUDr. Martin Stračár při své misi v Iráku.

Můžete popsat rozdíl mezi normální nemocnicí a tou polní?

Pokud srovnáváme vybavení s běžnými nemocnicemi, tak to až takový rozdíl není. Polní nemocnice je celá umístěna ve speciálních stanech a kontejnerech. Měli jsme k dispozici laboratoř, rentgeny, CT vyšetření, operační sály a další oddělení. Nacházela se na velké základně u letiště nedaleko Basry. Nemocnice byla britská, my tam měli zastoupen menší chirurgický tým, který jsem vedl. Šlo o dva chirurgy, anesteziologa, instrumentářky a zdravotní sestru. Na základně ale byly další stovky vojáků ze všech možných zemí. Kromě Britů a nás třeba Holanďani, Bulhaři, Poláci nebo Norové.

MUDr. Martin Stračár (nar. 1964)

- Absolvent lékařské fakulty Jana Evangelisty Purkyně, specializuje se na chirurgii zaživiho traktu.
- Pracoval jako primář chirurgie Vojenské nemocnice Brno, od roku 2020 působil jako ředitele této nemocnice.

Jaký byl charakter vaší práce?

Protože jsem do Iráku vyjel v roce 2005, tedy dva roky po pádu režimu Saddáma Husajna, vojenské střety už neprobíhaly. Poranění tam ale byla, a to hlavně kvůli nástražným výbušným systémům, z těch pocházela většina zranění, která jsme řešili. Po válce zkrátka všude zůstaly trhavy. Nicméně nemocnice už neplnila úkoly, kdy je nutné ošetřovat vojáky zraněné přímo v boji. Tak to třeba známe

- V roce 2005 byl velitelem polního chirurgického týmu v misi MNF(I) v Iráku.
- Od roku 2025 pracuje v Nemocnici Třebíč.

Zranění přímo v boj, jak to dnes známe teď ze zpráv o ukrajinských vojenských nemocnicích.

Ošetřovali jste jen vojáky, nebo i místní?

Nemocnice byla určena hlavně pro vojáky. Místní jsme ošetřovali pouze pokud s námi nějakým způsobem

spolupracovali nebo byli zaměstnání na základně. Někdy jsme ošetřovali místní děti. Bohužel občas se stalo, že se nějaké dítě zranilo, například když skočilo nebo ležlo po autě, když se převážely zásoby. Nejednalo se většinou o vážná zranění a o dětské pacienty jsme se postarali.

Vraťme se k ošetřování vojáků v té nemocnici. Vzpomenete si na nějaký zajímavý případ, který vám utkvěl v paměti?

Zajímavý snad ani ne. Z lékařského hlediska jsme, co se týče zranění, zažili něco, co se tady vidí velmi zřídka. Jednalo se hlavně o zranění způsobené výbuchy. Často to byly velmi nešťastné případy, protože ti vojáci byli převážně mladí kluci. Bývali těžce poranění a my dělalí vše pro to, abychom je zachránili. Dalo by se to přirovnat k tomu, že někomu doma vybuchne plynová láhev. V Iráku byla tato zranění podobná, ale bohužel to tam bylo umocněno tím, že se jednalo o válečnou oblast a pacienti byli, jak už jsem říkal, většinou velmi mladí. Zemřelých naštěstí nebylo moc, ale i tak jsme se smrtelným případům nevyhnuli.

Ve Vojenské nemocnici Brno jste působil dlouho. Nejprve jako primář chirurgie, od roku 2020 jako její ředitel. Proč jste teď šel do Třebíče?

Loni mi skončil závazek u armády. Odsloužil jsem dvacet let a prodlužovat jsem jej nechtěl. Hledal jsem proto nemocnici, kde se dělá podobná operativa. Volba padla na Třebíč, a to také z toho důvodu, že manželka odtud pochází, dokonce v této nemocnici v mládí pracovala. Mám tu dostatečné rodinné zázemí, díky tomu nemusím dojíždět každý den z Brna. Když operujeme do večera, prostě tu pohodlně přespím.

„Jsme velmi potěšeni, že se náš chirurgický tým rozrostl o tak zkušeného a respektovaného odborníka. Věříme, že jeho příchod přinese nejen nové impulzy do naší každodenní práce, ale i další zvýšení kvality péče o naše pacienty.“

Eva Tomášová, ředitelka Nemocnice Třebíč

Kolik máte operací za den?

Pacientů objednaných na operaci bývá v průměru osm denně. K tomu ale téměř denně přibývají i neplánované akutní operace, stává se tedy, že operujeme často i do noci. Kromě operativy bývám ve čtvrtek na ambulanci, kde bych se rád zaměřil na pacienty s problematikou, které se dlouhodobě věnuji.

Galerie lékařských osobností regionů

- Od dubna do prosince roku 2025 představuje každý den zajímavého lékaře ze všech koutů České republiky.
- Celkem představíme

Máte nějaké postupy, na které se specializujete?

Celý život dělám kromě všeobecné chirurgie i chirurgii zažívacího traktu. Dříve jsem operoval například resekce slinivky, takové zákroky je ale lepší provádět na specializovaných pracovištích. Třebíčská nemocnice je



...složením představení

250 významných lékařů všech různých oborů - od vesnických lékařů, starajících se o generace pacientů v okolí, po významné specialisty.

- Seriál je součástí projektu Vizita Deník.cz, který mapuje stav českého zdravotnictví.

velmi moderní a má dobré technické vybavení. Díky němu bych se tady rád dál věnoval kolorektální chirurgii a dalším operacím na zažívacím traktu, laparoskopické resekci střeva. Prostor vidím i v kýlní chirurgii. Od tříselných kýl až po brániční kýly, které se zde zatím neoperují, přestože podmínky a operační vybavení by tyto zákroky umožňovaly. Jsem zde zatím krátkou dobu, ale musím poděkovat za vstřícný přístup a příjemné přijetí. Díky tomu se mi v nemocnici líbí.



Tento článek jste si mohli přečíst díky vašemu předplatnému.

Související články

- [Operace v Třebíči: Jak dlouho si počkáte na nové klouby či odstranění zákalu](#)
- [Operace na Vysočině, velké rozdíly mezi nemocnicemi. Kde čekáte nejkratší dobu](#)
- [Třebíčská nemocnice má nového ředitele. Nastoupit má od července](#)



Líbil se Vám tento článek? Ohodnoťte jej.



Vstoupit do diskuze

Sdílet



Milan Krčmář

reportér

[Napište mi](#)

Vybrali jsme pro vás



Policisté zastavili v Třebíči opilého cyklistu. Alkohol před jízdou přiznal

Muž jel opilý na kole v Třebíči. Policisté mu naměřili více než jedno promile. Pití alkoholu před jízdou přiznal.

[Krimi](#)